

Załącznik 1

Karteczki dla uczniów

1 awers	1 awers	1 awers	1 awers
1 awers	1 awers	1 awers	1 awers
1 awers	1 awers	2 awers	2 awers
2 awers	2 awers	2 awers	2 awers
2 awers	2 awers	2 awers	2 awers
rewers	rewers	rewers	rewers
rewers	rewers	rewers	rewers
rewers	rewers	rewers	rewers

Kartki do oznaczenia stolików:

1 awers
2 awers
rewers

Załącznik 2

Grupa I (1 awers)

Obejrzyjcie uważnie film i/lub skorzystajcie z materiałów otrzymanych od nauczyciela. W czasie projekcji i po niej zanotujcie na karteczkach samoprzylepnych cechy, wydarzenia, fakty, okoliczności itp. (1 cecha itp. na 1 karteczce) dotyczące sukcesów sportowych Janusza Kusocińskiego. Wybierzcie swojego przedstawiciela, który zaprezentuje wyniki waszej pracy pozostałym uczniom z klasy, Na prezentację będziecie mieć 2 minuty.

Grupa II (2 awers)

Obejrzyjcie uważnie film i/lub skorzystajcie z materiałów otrzymanych od nauczyciela. W czasie projekcji i po niej zanotujcie na karteczkach samoprzylepnych cechy, wydarzenia, fakty, okoliczności itp. (1 cecha itp. na 1 karteczce) dotyczące zachowań patriotycznych Janusza Kusocińskiego. Wybierzcie swojego przedstawiciela, który zaprezentuje wyniki waszej pracy pozostałym uczniom z klasy, Na prezentację będziecie mieć 2 minuty.

Grupa III (rewers)

Obejrzyjcie uważnie film i/lub skorzystajcie z materiałów otrzymanych od nauczyciela. W czasie projekcji i po niej zanotujcie na karteczkach samoprzylepnych cechy, wydarzenia, fakty, okoliczności itp. (1 cecha itp. na 1 karteczce) dotyczące trudności, przeszkód, tragedii w życiu Janusza Kusocińskiego. Wybierzcie swojego przedstawiciela, który zaprezentuje wyniki waszej pracy pozostałym uczniom z klasy, Na prezentację będziecie mieć 2 minuty.

Załącznik 3

Teksty do rozdania grupom:

116 lat temu w Warszawie urodził się Janusz Kusociński, lekkoatleta, mistrz olimpijski z Los Angeles w 1932 roku w biegu na 10 tys. metrów, medalista mistrzostw Europy, wielokrotny rekordzista i mistrz Polski w biegach; w czasie okupacji zaangażowany w działalność konspiracyjną; rozstrzelany przez Niemców w Palmirach w 1940 roku. Na początku swojej sportowej drogi zajmował się piłką nożną. O jego atletycznej karierze zadecydował przypadek. Podczas zawodów lekkoatletycznych, na których kibicował swojemu znajomemu, zabrakło zawodnika. Kusociński został poproszony o zastępstwo. Bieg na 800 metrów pokazał, w jakim kierunku powinien pójść daleki młody sportowiec. Kusociński podjął decyzję, że zostanie biegaczem. O jego sukcesie zadecydowała systematyczność i bardzo intensywne treningi. Nie bez znaczenia był też fakt, że pierwszym trenerem młodego biegacza został Estończyk Aleksander Klumberg. To on opracował indywidualną metodę treningu Kusocińskiego, tzw. interwałową (pokonywanie odcinków z bardzo dużą intensywnością na zmianę z odcinkami odpoczynkowymi). Sportowiec był zawodnikiem niezwykle ambitnym, nazywano go „gigantem pracy treningowej”. Na jej rezultaty nie trzeba było długo czekać. Już w 1928 roku zaczął bić rekordy krajowe i zdobył mistrzostwo Polski. Nieprzerwane pasmo jego zwycięstw zarówno w kraju, jak i za granicą ukoronowane zostało 31 lipca 1932 na Igrzyskach Olimpijskich w Los Angeles, gdzie zdobył złoty medal w biegu na 10 000 m. Dystans pokonał w czasie 30 min 11.4 sek., ustanawiając tym samym nowy rekord olimpijski oraz nowy rekord Polski. Dopiero po zawodach okazało się, jak wielki ból towarzyszył Kusocińskiemu w tym olimpijskim biegu i jak silną osobą okazał się, przewyciężając go. – Zaraz po zwycięstwie usiadł na trawie i zrzucił pantofle i można było widzieć przez lornetkę z naszej prasowej łoży, że nogi ma całe w bąblach podeszłych krwią – tak złoty bieg Janusza Kusocińskiego wspominała dziennikarka Kazimiera Muszałówna. Polski biegacz ustanowił też dwa rekordy świata – na 3000 m (19 czerwca 1932 w Antwerpii, czas: 8.18.8) i 4 mile (30 czerwca 1932 w Poznaniu, czas 19.02.6). Poważna kontuzja kolana nie pozwoliła Kusocińskiemu na uczestnictwo w Igrzyskach XI Olimpiady w Berlinie (1936). Na bieżnię powrócił w 1938 roku. Sportowiec dobrze wykorzystał okres przerwy w startach. Pomimo częstych kuracji, wyjazdów i pobyków w sanatoriach, zdołał zdać maturę oraz ukończyć Centralny Instytut Wychowania Fizycznego (dzisiejszy AWF w Warszawie). Współpracował z gazetami sportowymi m.in. jako redaktor naczelny „Kuriera Sportowego”. Wydał swoje wspomnienia „Od palanta do olimpiady”.

W 1938 roku mało kto wierzył, że po tak długiej przerwie 31-letni już lekkoatleta powróci na bieżnię. Jednak rok 1939 przyniósł pierwsze efekty jego morderczej pracy, dwukrotnie poprawione rekordy Polski na 5 000 m w Helsinkach i Sztokholmie. Wszyscy, którzy znali Kusocińskiego byli przekonani, że ponownie odegra wielką rolę na Igrzyskach Olimpijskich w Helsinkach w 1940 roku – wspominał publicysta Lesław Bartelski. „W 1939 roku rozpocząłem na nowo i od początku życie zawodnicze, życie człowieka lekkoatlety, który już tyle doświadczył. W wyniku tych doświadczeń postanowiłem raz jeszcze popracować nad sobą i do igrzysk w Helsinkach przygotować się tak samo jak do olimpiady w Los Angeles przed siedmiu laty. To jest mój cel, jeśli chodzi o karierę sportową” – pisał Janusz Kusociński w „Przeglądzie Sportowym” 17 sierpnia 1939 r.

nia 1939 r. Niestety, losy świata potoczyły się inaczej i do olimpiady nie doszło. Pasma sportowych sukcesów lekkoatlety przerwał wybuch II wojny światowej.

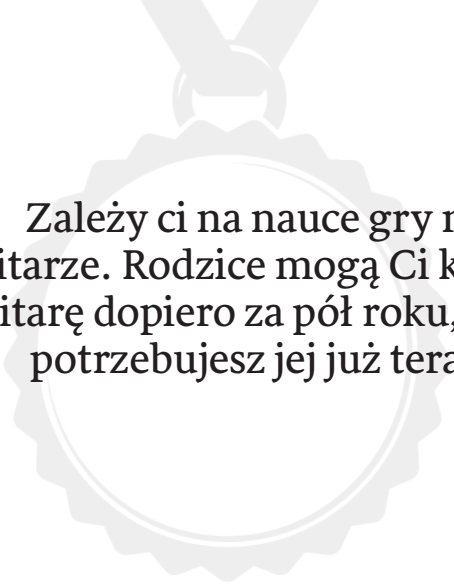
Kusociński będący kapralem rezerwy zgłosił się ochotniczo do wojska, by bronić Warszawy. Został dowódcą Kompanii Karabinów Maszynowych II Batalionu 360 Pułku Piechoty. Podczas walk w obronie stolicy został dwukrotnie ranny. Za bohaterską postawę został odznaczony Krzyżem Walecznych (28 września 1939). Po kapitulacji Warszawy Kusociński pracował jako kelner w karczmie „Pod Kogutem”. Jednocześnie działał w konspiracji – był członkiem Związku Walki Zbrojnej. Pod pseudonimem „Prawdź” związał się z konspiracyjną organizacją wojskową „Wilki”. Wiosną 1940 r. został aresztowany przez Gestapo. Przewieziono go do więzienia na ulicę Rakowiecką, gdzie był poddawany potwornym torturom. — „Niewątpliwie Niemcy doskonale wiedzieli, kim jest. Sądzę, że zamordowali go dlatego, że odmówił zostania trenerem lekkoatletów niemieckich. Oni liczyli, że złamią mistrza olimpijskiego. Siedział przecież w celi-izolatce na Mokotowie, nie na Pawiaku, i kiedy go rozstrzelowano, to przywieziono go osobno samochodem i został dołączony do transportu, który odszedł na Palmiry” — wspominał Lesław Bartelski.

Oprac. na podstawie mk, Janusz Kusociński – walczył nie tylko na bieżni, <https://www.polskieradio.pl/39/156/Artykul/3102498,Janusz-Kusocinski-%E2%80%93-walczył-nie-tylko-na-bieżni>

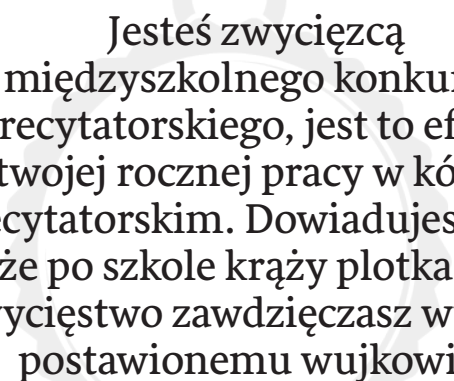
Załącznik 4

Chcesz uprawiać sporty walki.
Nie ma takich zajęć w twojej
miejscowości

Zależy ci na nauce gry na
gitarze. Rodzice mogą Ci kupić
gitarę dopiero za pół roku, a ty
potrzebujesz jej już teraz

Jesteś zwycięzcą
międzyszkolnego konkursu
recytatorskiego, jest to efekt
twojej rocznej pracy w kółku
recytatorskim. Dowiadujesz się,
że po szkole krąży plotka, że
zwycięstwo zawdzięczasz wysoko
postawionemu wujkowi...

